

8. A nagy küzdelem

Az egész emberiség belebonyolódott az Isten és Sátán közötti nagy küzdelembe, ami Isten jelleme, tisztelete és világmindenség feletti uralom kérdése körül forog. A harc a mennyben kezdődött, amikor egy szabad akaratú teremtett lény önmagát felmagasztalva Isten ellenségévé, Sátánná vált, és az angyalok egy részét is feljébe is behozta a lázadás szellemét, amikor edemot és övéit bűnre vitte. Az ember bűne azt eredményezte, hogy emberiség elvesztette istenképességét, a teremtett világ rendje felbomlott, és a föld a zűrzavar idején elpusztult az egyetemes küzdelem színtere lett, amit az egész univerzum figyelemmel kísért. De Isten szeretete végül is igazolódik. Krisztus, hogy segítse a harcba, elküldi Szentlelkét és a jó angyalokat, hogy az áldósság vezessenek, és elvezessék és oltalmazzák őket. (Jel 12:4-9; Ámós 14:12-14; Ez 28:12-18; 1Máz 3; Zsid 1:14; Róm 5:12-21; 8:19-22; 1Máz 6:8; 1Kor 4:9; 2Pt 3:6)

A Szentlélek és a gonosz, Isten és Sátán világi bűnbéli küzdelmét tárja elénk. Ha megértjük ezt az egész világi gyegyetemre kiterjedő küzdelmet, könnyebben megtaláljuk a választ arra a kérdésre, miért jött Jézus a bolygóra.

Á

A világi bűnbéli küzdelem

Bármilyen érthetetlen is, a jó és a gonosz közötti háborúság a Mennyben kezdődött. Hogyan tudhat bűn a földön?

Isten azért teremtett az embereknél magasabb rendű lényeket (Zsolt 8:6), hogy szoros kapcsolatban álljanak vele (Jel 1:1; 3:5; 5:11). Erejük hatalmas, és engedelmeskednek Isten Igájának (Zsolt 103:20). Észszolgálatuk lelkeket "váz" feladatukat (Zsid 1:14). Az emberek számára általában láthatatlanok, időnként azonban emberi alakban mutatkoznak (1Máz 18:19; Zsid 13:2). A világi gyegyetem angyalán ismerte meg a bűnt.

A küzdelem kezdete. A Szentlélek bemutatja - Lucifer helyett teljesen Törus és Babilon királyait nevezve meg -, hogyan kezdődött ez a világi bűnbéli küzdelem. Lucifer, "a fényes csillag, hajnal fia", a "felkentoltalmazás körül" Isten színe előtt állt (Ámós 14:12; Ez 28:14). [1] "Te valójában az aranyos pecsétgyűrűje, teljes bölcsességgel, földön színpadon... Feddhetetlen valójában a naptár fogva, amelyen teremtetted, még gonoszság nem találtatód benned." (Ez 28:12, 15)

A bűn kialakulása megmagyarázhatatlan, és semmivel sem menthető, gyökere Lucifer intelligenciájához vezethető vissza "szíved felfuvalkodott színpad miatt; megrontottad bölcsességedet fényességben." (Ez 28:17) Lucifer nem elgédgett meg a Teremtő által neki adott tisztséggel. Ánzásában az Istennel való egyenlőségre törekedett. "Te szívedben: Az égbe megyek fel, az Isten csillagai feletti helyezem a lőszékemet... és hasonlók leszek a Magasságoshoz." (Ámós 14:12-14) Isten helyére vágyott ugyan, de jellemre nem. Isten tekintélyét akarta megszerelni, szeretetét nem. Az Isten uralma elleni lázadás volt az első lépés abban a folyamatban, amelyben Lucifer Sátánná vált, és "ellenség" lett.

Lucifer megtévesztő látszóseinek hatására sok angyal már nem látta Isten szeretetét. Az ebből eredő elárgedetlenség Isten kormányzatával szembeni hűtlenség addig terjedt, mág az angyalok seregének egyharmada csatlakozott Sátán lázadásához (Jel 12:4). Isten országának nyugalma megrendült, "és az égben viaskodás" (Jel 12:7). Az égig háborúsággal azzal vádolták, hogy Sátán, a nagy sárkány, a régi kágyás, az árdrág "érvetették a Földre, és is övele levették" (Jel 12:9).

Hogyan keveredtek bele az emberek e háborúságba? Sátán a Mennyből való kivételével után Földön is elhíntette a lázadás magját. Beszélő kágyás kápban ugyanazokat a dolgokat mondta, amelyek saját kivételével vezettek, és a-gy sikerült aláírnia a dájim és a%va bizalmát a Teremtő iránt (1Máz 3:5). Sátán elárte, hogy a%v elárgedetlen legyen Istentől kapott helyével. Az Istennel való egyenlőség lehetőségtől fellekeslve, az első asszony ká-sártó szavának - Isten szavát pedig kátságebe vont. Isten parancsával szembeszeglve, evett a gyámmáicsból, majd rávette ártót, hogy ő is azt tegye. Elárulták Istenbe vetett bizalmukat és hozzá való húsággal azzal, hogy a kágyás szavának, és nem Teremtőjékné hittek. Ennek tragikus kávetkezése az lett, hogy a Mennyben kezdődött háborúsággal maga gyákeret vert a Földön (Iásd 1Máz 3).

Sátán agyafártó mádon elragadta összléinktől a Föld fálátti uralom jogát, amikor bűnbe vitte őket. Most "éze világgal fejedelmének" nevezi magát, és a tászpontjáról, a Fldről intöz támadást Isten uralma és az egész világgal bákáje ellen.

Hogyan hatott e kázdelem az emberiségre? A Krisztus és Sátán kázátti kázdelem hatása hamarosan nyilvánvalóvá vált, mivel a bűn eltorzította az emberben Isten káptát. Noha Isten a dájimon és a%vén keresztl felárntotta az emberiséget a kegyelem szávetéségtől (1Máz 3:15; Iásd mág e kányv 7. fejezetét), már első gyermekük, Kain meggyilkolta testvérét (1Máz 4:8). Mindjobban elterjedt a gonoszság, és a-gy Isten fájdalommal volt kánytelen elmondani az emberről, "és hogy szá-ve gondolatának minden alkotása szántelen csak gonosz" (1Máz 6:5).

Isten hatalmas ázáváz-z ájltal tisztította meg a Fldet megtérni nem akaró lakóit, és megadta az áj kezdet lehetőségtől az emberiségnek (1Máz 7:17-20). Am nem telt bele sok idő, és a húságes Noé leszármozottai is el Istennel káttátt szávetéségtől. Isten megá-gárte, tábbá nem pusztá-tja el az egész Fldet ázáváz-zel, ök mág mádon bizonyították bizalmatlanságukat, amikor Bájbel tornyának ápá-tásábe fogtak. Ágy akartak feljutni égészerégtig, hogy megmeneküljenek, ha ájabb ázáváz-z szakadna rájuk. Ekkor Isten ágy fojtotta el az emberek lázadását, hogy ásszezavarta addig egyságes nyelvüket (1Máz 9:1, 11; 11).

A kásőbbiekben, amikor a világgal ismét kázel járta a teljes hitehagyáshoz, Isten kiterjesztette szávetéségtől ábrahájmon volt a terve, hogy ábrahájmon keresztl a világgal minden náptól ájldájiban részesá-ti (1Máz 12:1-3; 22:15-18). Cs ábrahájmon leszármozottainak egymást kávető nemzedékei is hűtlennek bizonyultak Isten kegyelmes szávetésével szemben. A bűn csapdájába estek, és amikor keresztre feszítették a szávetéségtől szerzőt és kezesét - Jázus kásdkeztek Sátánnak, hogy elárje cájait.

A világgalgyetem szánpada, a Fld. Ásjabb bepillantást enged a nagy kázdelemben Jáb kányvának beszámolája a világgalbeli tanácskozásról, ahová a világgal mindensággal káálábnázó pontjairól árkettek a kápviselek. A beszámoló kezdődik: "Élön pedig egy napon, hogy elárva Istennek fiai, hogy udvaroljanak az Ásr előtt; és eljövve Sátán is kázel á%v monda az Ásr Sátánnak: Honnátt jássz? Á%v felele Sátán az Ásrnak, és monda: Kárálkerátem, és ájt- me Fldet..." (Jáb 1:6-7; vá. 2:1-7)

Ekkor az Ásr IÁnyegÁben ezt mondta: â€žSÁjtÁjn, nÁzd meg JÁbot. HûsÁgesen betartja a tÁrvÁnyemet. Ő tÁrkÁle (1:8)

â€žIgen, de csak azÁrt tÁkÁletes, mert megÁri neki, hogy tÁged szolgáljon. Vajon nem vÁdelmezed ôt?" - szÁjlt szer SÁjtÁjn. VÁlaszkÁppen Krisztus megengedte SÁjtÁnnak, hogy bÁrmilyen mÁdon prÁbÁra tegye JÁbot, csak az ÁletÁ nem vehette el (IÁisd JÁb 1:9â€“2:7).

JÁb kÁnyvÁnek vilÁgûrbeli perspektÁ-vÁja komoly bizonyÁ-tÁkot szolgÁjltat a Krisztus Ás SÁjtÁjn kÁzÁtti nagy kÁzdelemlr. E bolygÁ a szÁnpad, amelyen a jÁ Ás a gonosz kÁzÁtti megrÁzÁ kÁzdelem jÁtszÁdik. A SzentÁ-rÁsban ezt olvassuk: â€žLÁtvÁnyossÁgai lettÁnk a vilÁgnak, Ágy angyaloknak, mint embereknek" (1Kor 4:9).

A bûn megtÁrte az Isten Ás ember kapcsolatÁt, â€žami pedig hitbõl nincs, bûn az" (RÁm 14:23). A hit hiÁnyÁnak azonnali kÁvetkezmÁnye, hogy az ember megszegi Isten parancsolatait vagy tÁrvÁnyeit. Ez a megszakadt kapcsolat bizonyÁ-tÁka. Isten a megvÁltÁsi terv Által akarja helyreÁllÁ-tani a Teremtõ irÁnti bizalmat, ami engedelmessÁgben megmutatkozÁ, szeretettel teljes kapcsolathoz vezet. Ahogy Krisztus megjegyezte, a szeretetbõl engedelmessÁg fakad (Jn 14:15).

Korunkban, amit tÁrvÁnytelensÁg jellemez, a tÁkÁletes dolgokat kÁzÁmbÁsÁ-tik, a becstelensÁget dicsÁrik, a megvesztegetÁs teljesen megszokottÁ vÁlik, a hÁzassÁgtÁrÁs elterjed, a nemzetkÁzi Ás egyÁni megÁllapodÁsok megszegik. KivÁltsÁgunk, hogy a remÁnytelen helyzetben levõ vilÁgon tÁlnÁzve, figyeljÁk a gondviselõ, mindenhatÁ Isten. Ez a tÁgabb IÁtszÁg mutatja be MegvÁltÁnk engesztelõ ÁldozatÁjnak fontossÁgÁt, hiszen ez zÁrja le az egÁs vilÁgegyetemre kiterjedõ kÁzdelmet.

Á

A vilÁgûrbeli kÁrdÁs

Milyen sarkalatos kÁrdÁs kÁrÁl forog ez az ÁlethalÁlharc?

Isten kormÁnyzata Ás tÁrvÁny. Isten erkÁlcsi tÁrvÁny Áppen annyira fontos alapfeltÁtele a vilÁgegyetem IÁtÁ az ÁsszetartÁ Ás mûkÁdÁsÁt biztosÁ-tÁ fizikai tÁrvÁnyek. A bûn â€ža tÁrvÁnytelensÁg" (1Jn 3:4 - KÁjrol ford. gÁrÁg anomÁ-a szÁ jelÁli, vagy â€žtÁrvÁnysegÁs" (1Jn 3:4 - Áj prot. ford.). A tÁrvÁnytelensÁg abbÁl ered, hogy elveti Isten Ás kormÁnyzatÁt.

SÁjtÁjn nem vÁllal felelõssÁget a vilÁgban tapasztalhatÁ tÁrvÁnytelensÁgÁrt, sõt, Áppen õ okolja Istent emiatt. Szer Ájltala zsarnoknak nevezett isteni tÁrvÁny korlÁtozza az egyÁni szabadsÁgot. TovÁbbÁ azt hangoztatja, hogy a tÁrvÁny lehetetlen betartani, ezÁrt ellentÁtes a teremtmÁnyek Árdekeivel. SÁjtÁjn a tÁrvÁnyt folyamatosan alÁjssza, Ás ezzel uralmÁt akarja megdÁnteni, sõt, Istent is le akarja gyõzni.

Krisztus Ács az engedelmesség kőrdőse. Az engedelmesség Ács az Isten akarata előtt való meghajlás miatti kőzde komolyságát mutatja, hogy Krisztusnak milyen kő-sőrtősekkel kellett szembenőznie földi szolgálata során; a halálos ellensőggel vő-vott pőrbajt, amikor kiőllta azokat a kő-sőrtőseket, amelyek őltal őz kőnyőrő... Ács hő-v Főpap" lett. Miutőjn Krisztus 40 napig bőjtőlt a pusztőban, Sőtőjn azzal kő-sőrtette meg, hogy vőjtoztassa a kőveket kenyőrrő bizonyő-tva, ő vőőban Isten Fia (Mt 4:3). ővőjt is azzal kő-sőrtette meg az ődenben, hogy kőtelkedjen Isten szavőba pedig megprőbőllta előrnő, hogy Krisztus kőtelkedjen annak őrvőnyessőgőben, amit keresztsőgekor jelentett ki Isten őn szerelmes fiam, akiben őn győnyőrkődőm" (Mt 3:17). Ha Krisztus a sajőit kezőbe veszi a dolgok őrőnyő-tő őcs Isteni ősőgőit bizonyő-tandő, kenyőrrő ő vőjtoztatja a kőveket, akkor ezzel ővőőhoz hasonlőan az Isten őrőntő bi ői őnyőjt bizonyő-totta volna, ebben az esetben kőldetőse kudarcral vőgződik.

Krisztus szőjmőira azonban az volt a legfontosabb, hogy Atyja szava őltal őljen. őhsőge dacőira ő-gy vőlaszolt Sőtőjn kő-sőrtőcsőre: őzNemcsak kenyőrrő ő ő ember, hanem minden őgővel, amely Istennek szőjőbő ő szőrmazik" (Mt 4:4).

Sőtőjn kőrkőpszerően bemutatta Krisztusnak a vilőg ősszes birodalmőit, azt ő-gőve, hogy őzmindezeket nőked ad leborulva ődsz engem" (Mt 4:9) - ez volt a kővetkező prőbőlközősa, hogy legyőzhesse. Arra utalt, hogy ha Krisztus megtennő, amit kőr őle, visszaszerezhettő a Főldet, ő-gy vőget őrne a kőldetőse, őcs nem kellene halőltusőjt szenvednie a Golgotőjn. őzus egy pillanatig sem habozott, hanem Isten őrőntő őkőletes hűsőggel parancsolta: őzEred Sőtőjn!" Majd pedig a nagy kőzdelemben a legeredmőnyesebbnek bizonyulő fegyverhez, a Szentő-rőshoz folyamodva, ezt mondta: őzAz Urat, a te Istenedet ődsz, őcs csak nőki szolgálőj" (Mt 4:10). Szavai vőget vetettek a kőzdelemnek. Teljessőggel az Atyőira hagyatkozva, legyőzte Sőtőjnt.

Dőntő őtkőzet a Golgotőjn. E vilőgőrbeli kőzdelem a Golgotőjn kerőlt a legjobban a figyelem homlokterőbe. őzus kőldetőcsőnek vőge felő Sőtőjn, erejő megfesző-tve, igyekezett meghőő-ső-tani az őr kőldetőcső. Kőldetőnő vallősi vezetőit sikerőlt felhasznőlnia, akiknek a Krisztus nőpszerősőge miatti főtőkenysőgő ők oly sok bajt okozott hogy a Mesternek be kellett fejeznie nyilvőnos szolgálatőit (Jn 11:45-54). Miutőjn egyik tanőtvőnyő előjult, őzust elfogtőjk, hamisan tanőskodtak ellene, kihallgattőjk, őcs halőjra ő-tőltők (Mt 26:63-64; Jn 19:7). Hű maradt mindhalőjli Atya akaratőjnak tőkőletesen engedelmeskedett.

A Krisztus őletőből őcs halőjőbő ő szőrmaző ő javak messze tőmutatnak az emberisőg korlőtozott vilőgőjn. Krisztus mondta a keresztről: őzMost vettetik ki e vilőg fejedelme [Sőtőjn]" (Jn 12:31); őze vilőgnak fejedelme megő-tőltetett" (Jn 16:11).

A vilőgőrbeli kőzdelem a kereszten őrte el csőcspontőjt. Krisztusnak Sőtőjn gonoszsőgőival szemben ott tanő-ső-tott szeretete őcs hűsőges engedelmessőge megrendő-tette Sőtőjn fejedelmi helyzető, őcs biztosső vőlt vőgső bukőj:

A őzus igazsőga feletti kőzdelem

Ma a nagy kőzdelem Krisztus tekintőlye kőrkőldő, őcs e kőzdelemben nemcsak tőrvőnye, hanem szava, a Szentő-rő is őrintett. Olyan Biblia-magyarőzati mődok alakultak ki, amelyek csak kevősső, vagy egy őltalőjn nem fogadjőjk el az isteni kinyilatkoztatő lehetsőgő. [2] őgy kezelik a Szentő-rőst, mintha semmiben sem kőldetőnbőzne r őkori dokumentumtő, őcs ugyanolyan kritikai mődszerekkel elemzik. Egyre tőbben vannak azok a keresztyőnyek - beleőrtve a teolőgusokat is -, akik nem tekintik tőbbő a Szentő-rőst Isten őgőjőnek, akarata tővedhetetlen kinyilatkoztatőjőnak. Kővetkezőskőppen kőtsőgesső vőlt előtő ők őzus Krisztus szemőlyőnek bibliai őrtel

A tantárcél állandó ámborsághoz segít. Ha az ember megérti ezt a tantárcélt, akkor meggyőződik arról, milyen fontos szembenézni a gonosszal. Csak úgy lehetünk sikeresek, ha Jézus Krisztusra, a Seregek Urára hagyatkozunk, aki "az erős és hatalmas Ás, az erős hadakozó Ás" (Zsolt 24:8). Ahogy Pál mondta, a győzelem Krisztus által felkeltett az igazságot, hogy felveszitek az erős Istennek minden fegyverét, hogy ellent állhassatok ama gonosz napon, és mindeneket elvegyezve, megállhassatok. Álljatok hát elő, kártyátok a derekatokat igazlelkűséggel, és felálljatok az igazságnak mellvése, és felsaruzzátok a békesség evangéliumának kérésével; mindezekhez a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tizedes nyilat megolthatjátok; az idvesség sisakját is felvegyétek, és a léleknek kardját, amely az Isten beszéde. Minden imádsággal és kéréssel imádkozzatok minden időben a Lélek által, és ugyanezen dologban vigyázzátok, minden állhatatossággal és kéréssel minden szentet" (Ef 6:13-18). Micsoda kiváltság az igazi keresztényeknek, hogy bármilyen, hűségesen álljanak, minden időben harcra készen (Jel 14:12), bizonyítva: szüntelenül arra hagyatkoznak, aki "az erősebb diadalmas" (Róm 8:37) tette őket.

A szenvedés titkainak magyarázata. A gonosszig nem Istentől származik. A világnyomorítót nem hibáztathatjuk, a szerette az igazságot, és gyűlölte a hamisságot (1. Ján: 2:9). Sőt, a bukott angyal felelős a kegyetlenségért a szenvedésért. Jobban megérthetjük a magány oly elkésztő rablások, gyilkosságok, temetések, bűncselekmények balesetek okait, ha e nagy győzelem keretében nézzük azokat.

A kereszt egyaránt bizonyítja a bűn romboló voltát és Istennek a bűntől való iránti szeretete mélységét. Tehát a nagy győzelem témája arra tanít, gyűlöljük a bűnt, és szeressük a bűntől való iránt.

Arra mutat, hogyan szereti Krisztus a világot most. Amikor Krisztus visszatért a Mennybe, nem hagyta el a világot, hanem egyáltalán nem ellátta minden segítővel, ami a gonosz elleni győzelemhez kell. Helyette a Szentlélek lehet állandó társunk, egészen Krisztus visszajöveteléig (Jn 14:16; v. Mt 28:20). Isten megparancsolta angyalainak is, hogy vegyék meg a mentő munkájában (Zsid 1:14). Győzelmeink lehetővé teszik a biztosítást. Reményünkkel bátran nézzük a jövőt, mert Mesterünk ura a helyzetnek. Dicsőítjük az ődvézető munkáját.

A kereszt a világi úrbeli jelentőségére mutat. Krisztus szolgálata és halála idején az emberiség ádvéssége forgókönyv, mert azért jött a Földre, hogy áldást odaadva, bocsánatot szerezzen bűneinkre. Eközben bizonyította, hogy Atyja jelleme, a szeretet és kormányzata a kárhozat, ami ellen sőt, a hamis vádakat koholt.

Krisztus áldete igazolta Isten igazságosságát, és bizonyította Isten tiszteletére és uralma kifogástalanságát. Krisztus világtól, hogy minden alapot nélkülözve szembeni vádjára. Bemutatta: ha a megtörtént hűvösen Isten hatalmára és kegyelmére hagyatkoznak, felkelhetnek a mindennapos kárhozatok nehézségei középső legyőzni a bűnt.

Á

Lábjegyzet

1.

Â

A "Lucifer" latin eredetű szó, jelentése: "világosságot hordozó". A "hajnal fia" gyakorta használt kifejezés volt. "hajnalcsillag" - Vénusz. A legfényesebb égitestnek, a ragyogó Vénusz bolygónak a még el nem bukott Sátán jelképes alkalmazása... a legmegfelelőbb, mivel szemléletes módon bemutatja, milyen kiemelt helyről vettetett alá Lucifer." ("Lucifer", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 683. oldal)

2.

Â

Lásd a Generálkonferencia bizottsága: "Methods of Bible Study", 1986. Hasel, Biblical Interpretation Today (Washington D. C., Biblical Research Institute, 1985)

3.

Â

Lásd például K. Runia, *The Present-day Christological Debate* (Downers Grove, IL; Inter-Varsity Press, 1984.); G. C. Berkouwer, *The Person of Christ* (Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1954), 14–56. oldal